

DIGITÁLNE

NOMADSKY

Pomyselnú kanceláriu si rozložia kdekoľvek pod šírým nebom, úradujú z pláží, meditačných ústraní či pralesov. Novodobé kočovníčky, ktorým sa v širom svete podarilo sklbiť prácu s cestovaním. Putujú, kam ich osud zavedie, pracujú odkiaľkoľvek, kde nájdú dobré pripojenie na internet a často ich živia vlastné zážitky. Nahliadnite do života štyroch odvážnych Sloveniek, ktoré zbalili batohy a dovolili si vykročiť za svojimi snami.

I

**Ivana Grešlíková (35)**

**Než odišla:** S diplomom z anglického a ukrajinského jazyka vystriedala niekoľko zamestnaní, tesne pred nomádkou cestou učila v bilingválnej škôlke vo Frankfurte.

**Na cestách:** Od októbra 2013.

**Živí ju:** Cestovateľský blog Nomad is Beautiful, ktorý založila spolu s priateľom Giannim Bianchinim. Je zameraný na ekoturistiku, zodpovedné cestovanie a cestovateľskú fotografiu. Taktiež bloguje na slovenskom blogu IvanaGreslikova.com.

**Zimu trávi:** V januári sa presúva z Taiwanu do mesta ChiangMai na severe Thajska a vo februári cestuje do Malajzie.

**Bod zlomu:** Zo Slovenska som odišla pred deviatimi rokmi po tom, ako som dopísala doktorát z literárnej vedy. Mala som



100

plné zuby a hlavu kníh, štúdií, písania a korektúr, potrebovala som robiť niečo fyzicky náročné, aby som mohla úplne vypnúť. Kúpila som si jednosmerný lístok do Londýna a do týždňa si našla prácu v Hiltone. Zostala som tam štyri mesiace, kým mi neprišla pozvánka obhájiť si titul. Na Slovensko som sa vrátila len na pár týždňov. Došlo mi, že práca na univerzite nie je pre mňa. Prestažovala som sa do Prahy, kde som žila 4 roky, neskôr sa vrátila do Londýna a po pár mesiacoch som sa pridala k priateľovi, ktorý žil vtedy vo Frankfurte. Obaja sme veľa cestovali ešte predtým, než sme sa stretli. V Nemecku sme pracovali „od

vidím do nevidím“ a hoci sme mali dobré platy, nemohli sme si ich užiť tak, ako sme chceli - cestovaním. Plánovali sme dovolenku do Ázie, ale v práci nám dali len 10 dní voľna, čo bolo absurdné. Čítali sme vtedy knihu Vagabonding od Rolfa Potts, ktorý písal o dlhodobom cestovaní. To nás nadchlo tak, že sme sa rozhodli založiť si blog a vybudovať z neho biznis, ktorý nás užívi na cestách. Trvalo nám 14 mesiacov, kým sme si našetrili na cesty a výdavky s tým spojené. Predstava slobody a priestoru, v ktorom sa môžeme kreatívne rozvíjať, bola taká silná, že nám nerobilo problém maximálne sa uskromniť. Predali a rozдали sme všetko, čo sme mali. To bola súčasť plánu - oslobodiť sa od všetkého, čo nás brzdilo.

**Risk je zisk:** Posledné týždne pred cestou sa mi chveli ruky, nebola som schopná počítať mince, keď som platila v obchode. Pýtali sme sa jeden druhého, či to „dáme“, či si ustojíme

IVANA GREŠLÍKOVÁ

bláznivý nápad začať nový život v Ázii. Skúšali sme vymyslieť plán B, ale nešlo to. Iná možnosť než skočiť do toho neexistovala. Že sme sa správne rozhodli, som pocítila, keď som vo Frankfurte vhodila do schránky kľúče od prenajatého bytu a nastúpila na električku na letisko. Božský pocit ľahkosti. Cítim ho každé ráno, keď sa zobudím, zapnem počítač a pracujem na tom, čo mám najradšej, keď zaspávam v stane pod storočným mangom alebo počítam rybárske loďky pri západe slnka na prázdnej pláži. **Digitálne nomádstvo mi dalo aj vzalo:** Ešte na výške som snívala, ako budem cestovať, žiť vždy pol roka v inej krajine a popritom prekladať a písať knihy. Táto predstava bola silnejšia, ako idea usadiť sa, vziať si pôžičku na nový byt a splácať ju 30 rokov. Odtedy som na cestách, oveľa intenzívnejšie vnímam seba i okolie. Užívam si, že svet spoznávam vlastnými očami, nie prostredníctvom médií, ktoré buď zastrešujú alebo dôležité udalosti vo svete







SILVIA  
PÚCHOVSKÁ

a objavuje svet. A okrem toho si budujem vlastné podnikanie.

**Risk je zisk:** U mňa sa veci diali postupne. Na skutočnosť, že nežijem na Slovensku, som zvyknutá roky, každá cesta alebo život v inej krajine však dali zabrať. Hlavne na začiatku, kým som si zvykla na miestne počasie, rytmus ľudí, ulice, chute, vône či ceny. Je to však niečo, čo mám rada a viem, že na začiatku musím byť trpezlivá a prijímať veci tak, ako prichádzajú. Rozhodnutie opustiť dobrú, stabilnú prácu bolo náročné. Pred tri a pol rokom som nemala žiadnych kamarátov zo Slovenska, ktorí by niečo podobné urobili. Moji

rodičia mali obavy, či si opäť nájdem dobrú prácu. Ale ja som si povedala, že život je len jeden a treba ísť za svojimi snami. Keď som si našla prácu raz, tak si ju nájdem zasa. Počas cestovania som dostala inšpiráciu vyskúšať vlastný biznis. Občas ma prepadnú pochybnosti - hlavne keď vidím ten stabilný život mojich kamarátov doma a ja sa niekde „trieskam“ s ruksakom v horúcom Singapure. Alebo aj vtedy, keď klientovi príde rozpočet na moje služby a v spolupráci nepokračujeme. Nakoniec sa však vrátim späť k mojim snom a hodnotám a viem, že tento životný štýl je pre mňa momentálne ten najlepší.

**Digitálne nomádstvo mi dalo aj vzalo:** Zažila som veci, ktoré mi niekedy pripadajú ako z filmu. Žijem svoj vlastný príbeh a nikdy sa nenudím. Naučila som sa veľmi veľa nových zručností, ktoré súvisia buď s on-line marketingom, alebo s cudzími kultúrami. Neustále sa vzdelávam, tvorím, spoznávam nové miesta a v poslednej dobe som stretla toľko zaujímavých ľudí... neviem si predstaviť, že by som to isté zažila v kancelárii. Motiváciu mi dáva aj môj obľúbený šport - surfovanie. Nomádsky životný štýl mi berie bežnú stabilitu - jedno bývanie, jedna posteľ a možno aj stály vzťah. Na druhej strane si však poviem, že možno to, čo má prísť, ešte neprišlo a na dobré sa oplatí počkať. Býva mi smutno za rodinou, pretože hoci roky žijem v zahraničí a cestujem, sme si s rodičmi veľmi blízki. Pravidelne sme však v kontakte cez Skype, e-mail alebo Facebook. Skôr mám strach, že som ďaleko od starých rodičov a tí tu navždy nebudú.

**Rituály na cestách:** Nikdy necestujem bez malého anjelika, ktorého som kedysi na Štedrý deň našla na Tenerife. V mojom batohu nesmú chýbať pohodlné trekkingové topánky, flip-flopy a plavky. Samozrejme, nikdy necestujem bez mojej mobilnej kancelárie. Ak prídem na miesto, kde možno surfovať, tak ako prvé sa idem pozrieť, aké sú vlny.

**Lekcia života:** Najviac času som v poslednej dobe trávila v Mexiku a El Salvádore.

Aj keď sú tu životné podmienky ťažšie ako na Slovensku, ľudia ich berú viac s úsmevom.

A čo som sa naučila o sebe? Že to proste viem sama „dať“. Všetko si zorganizovať, ísť, spoznať ľudí, zažiť veci, ktoré som kedysi veľmi chcela a teraz sa stali realitou. Zistila som, že je síce lepšie zdieľať momenty s niekým iným, ale vôbec mi nerobí problém byť sama. A v mojom prípade som si uvedomila aj fakt, že svet je krásny a do konca života môžem objavovať nové miesta, ale doma je doma. Na Slovensku.

**Rutina vs dobrodružstvo:** Rutina existuje a podľa mňa práve u digitálneho nomáda existovať musí. Počas cesty sa naskytne veľmi veľa rozptýlení, ktoré dokážu vytrhnúť z práce a stanovených cieľov. Na digitálnom nomádstve je krásne, že niekedy si na Bali dám pracovný obed s freelancermi z Nemecka alebo idem po práci surfovať s kamošom z Kanady. No a občas idem na obed so spolupracovníkmi z coworkingového priestoru v Cvernovke, pretože trávim čas aj v Bratislave. Najradšej pracujem práve v coworkingoch, kde nájdem ľudí ako ja. A dobrý internet. Teraz v takom fungujem na Bali. A keď sú dobré vlny a nemám naplánované žiadne stretnutie, idem surfovať a potom späť do práce. Rutina je pre mňa momentálne krásna vec, lebo som toľko cestovala, až mi začala chýbať. Inak zažívam to isté, čo aj iní ľudia vo svojom živote - radosť, starosti, lásky a sklamania. Akurát som raz v Strednej Amerike, potom v Ázii a neskôr možno v Európe.

**Takto to ne(funguje):** Prebrala som sa z predstavy, že sa veci udejú rýchlo. Vlastný biznis sa buduje postupne a nejaký čas to trvá. Ak pritom človek aj cestuje, môže to trvať ešte dlhšie, pretože na ceste sa vyskytne veľa pokušení. Práve tie však robia život zaujímavejším. Nemyslím si, že je ťažké vedieť sa

takto užiť. Pracovať bez osobného kontaktu je z môjho pohľadu dnes už bežná vec.

**Oprí sa o mňa:** Cestujem sama, ale nikdy nie som sama. Som typ, ktorý sa veľmi rýchlo zoznamuje s ľuďmi a niekedy si musím vyslovene povedať, že sa musím sústrediť na seba a na vlastné veci. Nájsť si partnera je pri takomto životnom štýle náročné. Aspoň doteraz som mala vždy partnera, ktorý bol príliš naviazaný na jedno miesto a ja som sa tam nevidela. Počas ciest som našla veľa nových priateľov a mnohokrát mi rozumejú lepšie, ako starí priatelia z domu. Cestovatelia sa navzájom chápu a podporujú, často prežívame to isté, a preto nie je problém zdôveriť sa im so starosťami aj hodinu po zoznamení. Na Slovensku však mám niekoľko priateľiek, ktoré mi nikdy zo života neodídu a sme tu jedna pre druhú.

**Plán s ručením obmedzeným:** Momentálne sa teším z tohto životného štýlu, ak však pocítim, že chcem byť na jednom mieste alebo s jedným človekom dlho a možno aj do konca života, tak sa tak stane. Tieto veci sa napláňovať nedajú.

